

ஸ்ரீமதேதராமா ஜயரம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ந. அக்ஷயவஸு கார்த்திகைமீ பகுதி கக.
Vol. 3. November & December 1926. No. 11.

குழமணி தூரம்.

‘குழமணிதூரம்’ என்பது தோல்கியுற்றார் வென்றவர் தம்மை நலியாதிருத்தற்பொருட்டு அவர் மனங்களிப்படைய ஆடுவதோர் கூத்தாம். நாட்டில் சிறுமியர்குழமி விளையாடுகிறகாலத்தில் தோல்கியுற்றசிறுமி வென்றசிறுமியர் தன்னை ஒன்றுஞ் செய்பாதிருப்பதற்காகக் *‘காதோலை கழற்றிவிட்டேன்’ என்று கூறுவதோர் அடிப்பட்ட வழக்குண்டு. இந்தக் குழமணிதூரம் என்பதும் ஒருவகையால் இந்த வழக்கின் பரப்பாயமாகும். [குழமணி என்பது குழைமணி பென்பதன்விசாரம்.]

இது நிற்க, ராவணாதிபர் இறந்துபட்டபின்பு அவரைச் சார்ந்த ராக்ஷஸர்கள் தாமும் மாண்டொழிதற்கு மனம்பொருமல் ராமபிரானது அருள்பெறுதற்கு ஹனுமான், நான் முதலான வானரவீரர்களையும், அவர்க்கரசனாகிய சுக்ரீவனையும்நோக்கி ‘நீவிர் வாழ்வீராக’ என்று வாழ்த்துக்கூறி எங்களைக் ‘கொல்லாதொழியின்’ என்று இன்னுரை உரைத்துக் கூத்தாடியதாகத் திருமங்கைமன்னன் பெரியதிருமொழி என்ற ப்ரபந்தத்தில் அருளிச்செய்து பகவத் விஷயத்தை அதுபவித்தார். அது வருமாறு:—

காதோலை கழற்றிவிட்டேன் என்பது வென்றவர் நலியாமைக்குக் கூறுவதோர் சங்கேதக் குறியீடாம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயகம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தொகுதி ஈ. அக்ஷயவ்ரு கார்த்திகைமீ பகுதி கக.
Vol. 3. November & December 1926. No. 11.

குழமணி தூரம்.

‘குழமணிதூரம்’ என்பது தோல்வியுற்றார் வென்றவர் தம்மை நலியாதிருத்தற்பொருட்டு அவர் மனங்கொரிப்படைய ஆடுவதோர் கூத்தாம். நாட்டில் சிறுமியர்குழுமி விளையாடுகிறகாலத்தில் தோல்வியுற்றசிறுமி வென்றசிறுமியர் தன்னை ஒன்றுஞ் செய்யாதிருப்பதற்காகக் *‘காதோலை கழற்றிவிட்டேன்’ என்று கூறுவதோர் அடிப்பட்ட வழக்குண்டு. இந்தக் குழமணிதூரம் என்பதும் ஒருவகையால் இந்த வழக்கின் பர்யாயமாகும். [குழமணி என்பது குழைமணியென்பதன்விகாரம்.]

இது நிற்க, ராவணாதியர் இறந்துபட்டபின்பு அவரைச் சார்ந்த ராக்ஷஸர்கள் தாமும் மாண்டொழிதற்கு மனம்பொருமல் ராமபிரானது அருள்பெறுதற்கு ஹனுமான், நான் முதலான வானரவீரர்களையும், அவர்க்கரசனாகிய சுகிரீவனையும்நோக்கி ‘நீவிர் வாழ்வீராக’ என்று வாழ்த்துக்கூறி எங்களைக் ‘கொல்லாதொழியின்’ என்று இன்னுரை உரைத்துக் கூத்தாடியதாகத் திருமங்கைமன்னன் பெரியதிருமொழி என்ற ப்ரபந்தத்தில் அருளிச்செய்து பகவத் விஷயத்தை அநுபவித்தார். அது வருமாறு:—

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

*காதோலை கழற்றிவிட்டேன் என்பது வென்றவர் நலியாமைக்குக் கூறுவதோர் சங்கேதக் குறியீடாம்.

“எத்துகின்றோம்நாத்தமும்பிராமன்திருநாமம்
*சோத்தமம்பீசுக்கிரீவாவும்மைத்தொழுகின்றோம்
வார்த்தைபேசீரெம்மையுங்கள்வானரங்கொல்லாமே
கூத்தர்போலவாடுகின்றோம்குழமணிதாரமே”

என்பதாம், இங்கு வானரவீரர்களின் நலிவினின்றும் விடுபடக்கருதிய ராக்ஷஸர்கள் மஹாபாஜராகிய சுக்கிரீவருடைய அநுகூலம் பெறவேண்டுமென்று அவருகந்த விஷயமாகிய ராமபிரானைத் தரித்து நம்பி! சுக்கிரீவா! உம்மைத்தொழுகின்றோம் என்றார்கள். அப்பொழுது சுக்கிரீவர் ‘பிராட்டியைப்பிரித்த துஷ்டஞ்சிய ராவணன் ஏவின வேலையைச்செய்து திரிந்தவர்களாகிய இந்த ராக்ஷஸர்களை எங்ஙனம் ரக்ஷிப்பது?’ என்று உதாசினஞ்செய்து நின்றார். இதுகண்ட வானரவீரர்கள் ராக்ஷஸர்களை நலிதற்குவர ராக்ஷஸர்கள் வருத்தமுற்றுச் சுக்கிரீவரைநோக்கி “நீர் எங்கள் விஷயத்தில் வேறொன்றுஞ் செய்யவேண்டா; வார்த்தைமாத்திரம் சொல்ல வேண்டும்; அங்ஙனஞ் சொல்வீரேல் வானரவீரர்கள் ‘ராஜாவுடன் நேரேவார்த்தைபேசும் தகுதியுடையார்’ என்று கருதி எங்களை நலியாதொழிவர்” என்று கூத்தராடுவதுபோல ஆடத்தொடங்கினார்கள்.

அதன்மேலும் ஹனுமான்முதலான வானரவீரர்கள் ராக்ஷஸரைநோக்கி நீவிர் ராக்ஷஸராயிருந்துவைத்தும் கூத்தாடுவது முறையோ? கரதுஷணாதியரை ராமபிரான் வதைசெய்ததினால் அவரது பராக்ரமம் விளங்கிக்கிடக்க அஃதறியாது இந்திரஜித் முதலானொல்லாம் ராமபிரானை வணங்காதொழிந்தனர்; நீங்களும் அவரைச்சார்ந்துள்ளீர்களன்றோ! என்று கேட்டார்கள். அப்பொழுது ராக்ஷஸர்கள் நாங்கள் இந்திரஜித்துப்போன்ற கெட்ட ஒழுக்கமுடையவராகோம். அவன் பிறப்பேதொட்டு நல்லோரை வணங்கியறியாக் கொடியவனாதலால் அவன் (2) எம்பிரானே!

*சோத்தம்-இஃதோர் அஞ்சலி.

(2) எம்பிரானேயென்னையாள்வாயென்றென்றலற்றாதே அம்பின்வாய்ப்பட்டாற்றகில்லாதிந்திரசித்தழிந்தான் நம்பியநுமாசுக்கிரீவாவங்கதனேநளனே கும்பகர்ணன்பட்டொழிந்தான்குழமணிதாரமே.

என்னையாள்வானே! என்றுரைத்து ராமபிரானுடைய அநுகூல ஹத்திற்கு விஷயமாகாமல் அம்பின்வாய்க்கிலக்காகி மாண்டொழிந்தான். நம்பி அநுமானே! சுக்கிரீவா! அங்கதனே! நளனே! அங்ஙனமே கும்பகர்ணனும் பட்டொழிந்தான் என்றனர்.

பின்பு வானரவீரர்கள் அவர்களைநோக்கி இந்திரஜித் முதலானார்கள் ‘உலகத்தை ஆளுகின்ற ராவணனுடைய சோற்றையுண்டு வாழ்ந்தோம்; ஆதலால் அவன் ஏவியதைக்கேட்டு அவன்வழி நடப்பதும் பாண்டாரமாதும்’ என்ற கருத்தால் எங்கள்பாற் சாராதிருந்தனரே அன்றிப் பிறிதில்லை; அங்ஙனமருக்க நீங்கள் ‘கெட்ட ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டதினால் அவர்கள் கேடுற்றொழிந்தார்கள்’ என்பதென்னை? என்று பரிஹாஸமாகக்கூறினார்கள். அதற்கு ராக்ஷஸர் பூமிப்பரப்படங்கலும் ராவணனுடையதாமோ? இஃதறியாத குறையாலன்றோ அவன்மாண்டொழிந்தான். இது நிற்க; (3) பூமிப்பரப்படங்கலும் தமக்குரிமையாக்கி ஆட்சிபுரிசின்ற உங்கள் கோமானாகிய ராமபிரான் எங்கள் ராவணனுக்குக் காலஞ்செவந்தபடியைக்கண்டு அச்சமுற்று வேறுகதியற்று வந்ததோடு நீலன், ஸுஷேணன், அங்கதன் என்னும் பெயரையுடைய நீங்கள் ‘சுகமாகவாழ்ந்திருக்கவேண்டும்’ என்று உங்களுடைய வாழ்ச்சியிற் குதூகலமுற்றவர்களாய் நின்று அழகாக ஆடுகின்றோம்; இதைக் காணுகையன்றோ உங்கட்குப் ப்ரயோஜனம்; எங்களைக்கொல்லுதல் ப்ரயோஜனமாமோ? என்றார்கள்.

மேலும் இவர்கள் ராமபிரானுடைய அநுகூலம் பெறவேண்டுமென்று ராமாநுஜராகிய லக்ஷ்மணருடைய குணவிசேஷகங்களைக்கூறத் தொடங்கினார்கள். (4) வாசனைகமழுகின்ற நீண்ட

(3) ஞாலமானுமுங்கன்கோமான்எங்களிராவணற்கு
காலஞ்செவந்தவாகண்டஞ்சிக்கருமுகில்போல்
நீலன்வாழ்கசுடேணன்வாழ்கவங்கதன்வாழ்கவென்று
கோலமாகவாடுகின்றோம்குழமணிதாரமே.

(4) மணங்கள்நாறும்வார்குழலார்மாதர்துளாதரத்தைப்
புணர்ந்தசிந்தைப்புன்மையாளன்பொன்றவரிசிலையால்
கணங்களுண்ணவாளியாண்டகாவலனுக்கிளையோன்
குணங்கள்பாடியாடுகின்றோம்குழமணிதாரமே.

கூந்தலையுடைய மாதரிடத்திற் காதல் நீங்காதநெஞ்சையுடைய அற்புத ராவணன் மாண்டொழியக் கட்டமைந்தவில்லில் அம்பைத் தொடுத்த ராமபிரான் பின்னவராகிய இளையபெருமானுடைய குணவிசேஷங்களைப்பாடிச் கூத்தாடுவோமாக; என்றார்கள்.

அப்பொழுது வானரவீரர்கள் அவர்களை நோக்கி நீங்கள் இது சமயம் இளையபெருமானின் குணங்களைத்துதித்துக் கூத்தாடினாலும் கெட்டவொழுக்கமுடையாரோடு நீண்டகாலம் பழகித்திரிந்த பூர்வவாசனையால் பகைவர்களாகிவிடுவீர்களன்றோ! என்று கேட்க, அவர்கள், நாங்கள் நல்லறிவுடையோமாய் இங்குவந்து இனியசொற்களை எவ்வளவு சொன்னாலும் நீங்கள் ஆகேஷிப்பிக்கின்றீர்களே; இங்ஙனம் ஆகேஷிப்பிக்கின்ற உங்களுடைய கருத்து 'எங்களைப் பகைவர்களாக்கி வெல்லவேண்டும்' என்பதில் ஊன்றிக்கிடப்பதாய்த் தோன்றுகிறது. ஆதலால் (5) ராமபக்தர்களான வானரவீரர்களே! வெற்றியை நாங்கள் உங்கட்குக்கொடுத்தோம்; 'நாம் வீரராயிருக்க இவர்கள் வெற்றிகொள்வதென்?' என்றிருக்கிற துர்மானத்தை விரும்ப மாட்டோம்; எங்களுடையவாழ்நாளை எங்கள் நிமித்தமாகத் தானஞ் செய்யக்கடவீர்; எங்களைக்கொல்லாதொழியின்; இதுநிற்க, உங்களதுகண்படைத்த பிரயோஜனம் பெறும்படி நாங்கள் மலைபேரலச் சலியாது நின்று ஆடுகின்றதைக் காணக்கடவீர்; என்றார்கள்.

மேலும் இவர்கள் "எம்பெருமான் தமர்காள்" என்று எல்லோரையும்பார்த்து "வாணாதம்மின்" என்று பிரார்த்தித்தவுடன் சுக்கிரீவர் ஸந்நிதியிலே ராமபிரானுடைய பராக்ரமத்தைச் சொல்லக் கருதி (6) ஸஞ்ஞயபுத்ரனாகிய சுக்கிரீவனே! உங்கள் ஸ்வாமியான

ராமபிரான் குன்றுகளாலே கடலை அணைகட்டித்தகைந்துவந்து இலங்கையிலுள்ள அரண்களையும் கடந்து எம்மைப்போர்க்களத்திலே துன்புறுத்தினார்; உங்களை வெற்றிகொள்ளுதற்கியலாது அச்சமுற்றோம்; ஆதலால் எங்களை மாய்த்துவிடலாகாது என்றார்கள்.

இவ்வுரை கேட்டவுடன் மஹாராஜராகிய சுக்கிரீவர் இரக்கமுற்று இந்த ராக்ஷஸர்கள் விஷயத்தில் அபிமானங்கொண்டார். அகனல் இவர்கட்கு ராமபிரானுடைய அநுக்ரஹமும் உண்டாயிற்று. அதனபின் இந்த ராக்ஷஸர் சிலர் ஈயோதகிய ராவணனுடையோடு பழகித்திரிந்த தோஷத்தால் வீரவாதம் பேசித்திரிந்தார்கள். அதுகண்ட இவர்கள் அவர்கள்பால் இரக்கமுற்று ராமபிரானுடைய அநுக்ரஹம் பெற்றதால் தங்களை ராக்ஷஸஜாதியரின் வேறுகப் பாவித்து அவர்களை நோக்கி (7) ராக்ஷஸ ஜன்மத்திற்குத்தக்கபடி வணங்காமுடிகளாய்த்திரியும் ராக்ஷஸர்களே! எங்களைப்போல இங்கு வரக்கடவீர்; மேலும் உங்கள் பக்கல் சுக்கிரீவாதியர்க் குண்டான கோபம் ஒழியவேண்டுமானால் விரப்பாடு தோற்றும் மிடுக்கு வார்த்தைகளைப்பேசாமல் பழமையான பிறப்பே தொட்டு மிக்கவலிமையுடைய ஹனுமான் வாழக்கடவது என்று இவ்வளவு மாத்திரமே சொல்லி யமன்போன்ற மற்றவானரவீரர்களும் ஸமாதானமடையும்படி ஆடக்கடவீர் என்றார்கள்.

இவ்வுரைகேட்ட இந்த ராக்ஷஸர்கள் இவர்களை நோக்கி வானரவீரர்கள் எங்களை நலியாதிருப்பதற்கு வானரவீரர்கள் முன்னிலையில் கூத்தாடும்படி சொன்னீர்கள். அவ்வானரவீரர்கள் வென்றியாளனாகிய ராமபிரான் தமர்களாதலால் எஜமானனைவிட்டு நாங்களாடும் கூத்தை ஸ்வதந்தரமாகக் காணமாட்டார்களன்றோ; அங்ஙனமிருக்க நாங்கள் அவர்களை உகப்பிக்குமாறெங்ஙனம்? என்று

(5) வென்றிதந்தோம்மானம்வேண்டோம் தான்மெமக்காக இன்றுதம்மினெங்கன்வாணெம்பெருமான் தமர்காள் நின்றகாணீர்கண்களாரநீரெம்மைக்கொல்லாதே குன்றுபோலவாடுகின்றோம்குழமணிதூரமே.

(6) கல்லின்முந்நீர்மற்றறிவந்துகாவல்கடந்திலங்கை அல்லல்செய்தானுங்கன்கோமான் எம்மையமர்க்களத்து வெல்லகில்லாதஞ்சினோங்காண்வெங்கதிரோன்சிறுவா கொல்லவேண்டர்வாடுகின்றோம்குழமணிதூரமே.

(7) மாற்றமாவதித்தனையேவம்மினரக்கருள்ளீர் சீற்றதும்மேல்தீரவேண்டிற்சேவகம்பேசாதே ஆற்றல்சான்றதொல்பிறப்பிலதுமனைவாழ்கவென்று கூற்றமன்றார்காணவாடீர்குழமணிதூரமே.

கேட்க அதற்கு அவர்கள் (8) கவளமுண்டு மதமுற்றயானைகளும் தாவுகின்ற குதிரைகளும் தேர்களோடே ராக்ஷஸரெல்லாம் துவளும்படி வென்ற வெற்றியையுடையவன் தமர்களான வானரவீரர்கள் கொல்லாதிருக்க நீலோற்பலம்போன்ற நிறத்தையுடையவரும், வெண்ணிறமுற்றநீண்ட மதிள்களையுடைய அயோத்யைக்குக் காவலனாகிய சக்கரவர்த்தியின் திருமகனானுமாகிய பெருமாள் கண்டருளும்படி கூத்தாடுவீராக என்றார்கள்.

இதுகேட்ட இந்த ராக்ஷஸர்கள் 'இவர்கள் இவர்களுக்கு சொல்லியது நல்லவுபதேசமாம்.' என்றுசுருதி எல்லோரும் ஒருங்கு திரண்டு வந்தார்கள். இதுகண்ட வானரவீரர்கள் 'இவர்கள் போர்க்கெழுகிறார்கள்' என்று நலிதற்குவர அப்பொழுது இவர்கள் (9) பனையோலை விரிந்ததுபோல அகன்றும், நீண்டுமிருக்கின்ற வேலாயுதத்தைத்தரித்த எங்கள் ராவணன், (முதல்நாட்போரில் செயலற்று நின்ற நிலைகண்டு) உங்கள் கோமானாகிய ராமபிரான் அருளுடையவராய் 'இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளைவா' என்று சொல்ல அப்பொழுது முதுகுகாட்டி ஓடிப்போனான். நாங்களும் இளைத்தோம். இனி, நாங்கள் ஜீவித்தற்கு முன் உங்கள் கோமானாகிய ராமபிரான் ராவணன்விஷயத்தில் ஆஜ்ஞையிட்ட போதே 'இவரே நமக்கு ரக்ஷகர்' என்று நிச்சயித்து அவ்வாஜ்ஞையைச் சிரஸாகவழித்தோம். ஆலால் எங்களை நலிதற்குத் தொடரவேண்டா. நாங்கள் போர்செய்தற்கு வரவில்லை. கூடிநின்று ஆடுதற்கே வந்தோம் என்றார்கள். பின்பு இவர்கட்கு வானரவீர முதலானோர்களின் அபிமானமும், ராமபிரானுடைய அநுகரஹம் உண்டாயின.

(8) கவளயானைப்பாய்புரவித்தேரோடாக்கரெல்லாம் துவளவென்றவென்றியாளன் தன் தமர்கொல்லாடே தவளமாடநீடயோத்திகாவலன் தன்சிறுவன் குவளைவண்ணர்காணவாடர்குழமணிதூரமே.

(9) ஏடொத்தேந்தும்நீணிலவேலெங்களிராவணனார் ஓடிப்போனாங்கெய்த்தோமுவதேதார்காரணத்தால் குடிப்போந்தோமுகள்கோமானோனெதொடரேன்மின் கூடிக்கூடியாடுகின்றோம்குழமணிதூரமே.

வென்றதொல்சீர்தென்னிலங்கைவெஞ்சமத்தன்றாக்கர் குன்றமன்னொரடியுய்ந்தகுழமணிதூரத்தைக் கன்றிறெய்நீர்நின்றவேற்கைக்கலியனொலிமலை ஒன்றுமொன்றுமைந்துமூன்றும்பாடிநின்றடுமினே.

வெற்றியுற்ற பழமைபான வீரச்செல்வத்தையுடைய இலங்கையில் போர்க்களத்தில் அப்போது ராக்ஷஸர்கள் பெரியவிடிவுடைய வராய் ஆடி உய்ந்த 'குழமணிதூரம்' என்னும் கூத்தின் விஷயமாக ரத்தம் தோய்தலாற் கன்றி நெய்தீட்டப்பெற்ற நீர்மையுடைய வேலைத்தாத்த திருமங்கைமன்னன் அருளிச்செய்த பத்துப்பாசரங்களையும் பாடி ஆடுவீர்களாக என்பதாம்.

இங்கு, முதற்பாட்டும், ஆறும்பாட்டும் மஹாராஜராகிய சுக்கிரீவரைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டன ஆதலால் அவற்றை ஒன்று மொன்று' மெனக்கூட்டியும், இரண்டாம் பாட்டுத் தொடங்கி நான்குபாட்டும், ஒன்பதாம்பாட்டும் வானரவீரர்களைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்டனவாதலால் அவற்றை 'மீண்டும்' எனத் தொகுத்தும், மேல் ஏழாம்பாட்டும் எட்டாம்பாட்டும், பத்தாம் பாட்டும் பிறரை நோக்கி உபதேசிப்பனவாயிருப்பதால் அவற்றை 'மூன்றும்' எனச் சேர்த்தும் அருளிச்செய்தார்.

இங்கு ராக்ஷஸர்கள் வானர முதலிகளின் அபிமானம்பெற்ற பின்பு ராமபிரானுடைய அநுகரஹம் உண்டாகி உஜ்ஜீவித்தார்கள் என்று குறிப்பிடப்பெற்றதனால் பாகவத அபிமானம்பெற்ற பின்பு பகவதநுகரஹம் உண்டாகும் என்ற சாஸ்தார்த்தம் வெளியாயிற்று.

ஸ்ரீ:

பரிபாடல்.

(தத்வலிளக்கம்.)

பரிபாடல் என்பது சங்கமருவிய பலசான்றோரால் இயற்றப் பெற்ற ஓர் அரியநூலாம். இது, திருமால், முருகவேள், என்ற இவர்

களைப்பற்றியும், கார்த்தோள், (கடல்) மதுரை என்ற இவைகளைப் பற்றியுமே பேசிச் செல்கின்றது. திருமலைப்பற்றிக் கூறுகின்ற பாடல்கள் பலவுள்ளன. அவற்றுள் மூன்றும் பரிபாடலிற்கண்ட சில வடிகளே இங்கு ஆராய்ச்சிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இந்தப் பரிபாடலில் திருமலைத்திலிருந்தே எல்லாமுண்டாகின்றன; அவனே தத்வங்கடந்துகின்ற பொருளாயும், எங்கும் நிறைந்த வனாயும், வேதாந்தத்திற் சொல்லப்படமவனாயும் வ்யாகரணத்தி களாயும் விளங்குகின்றனென்பது முதலாக இன்னும் அவனு டைய இயல்புகளும் தத்வங்களும் உரைக்கப்பெறுகின்றன. இங் வனம் உரைக்கின்றவற்றுள் இங்கு,

“பாழெனக் காலெனப் பாகென வொன்றென
விரண்டென மூன்றென நான்கென வைந்தென
வாறென வேழென வெட்டெனத் தொண்டென
நால்வகை யூழியெண் ணவிற்தஞ் சிறப்பினே” *

என்று குறிப்பிடப்பட்டவைகளின் பொருள்விளக்கமே கூறப் பெறும்.

இங்குப் ‘பாழ்’ என்பது முதலாகத் ‘தொண்டு’ என்பது முடி வாக இருபத்தைந்து தத்வவகையும், நால்வகை யுகங்களிலும் இத் தத்வங்களாற் சொல்லப்படுஞ் சிறப்பினையுடையோய் என்று திருமா லின் பெருமையும் உரைக்கப் படுகின்றன.

* இவ்வடிகட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய உரை வருமாறு:— பாழ்-புரு டன். சாங்கியர் பிறிதொன்று பிறத்தற்கிடனாகாதென்பவாகலான், அவர்மதம் பற்றிப் புருடனைப் ‘பாழ்’ என்றார், ஈண்டுத் தத்வங் கூறுகின்றமையின்.

கால்-ஆகாடமுதற் பூதங்களைந்தும்;

தாம்பிறவற்றிற்குமுன்னுதலானும் பிறதோன்றுதற்கு இடனாதலானும் அவ்வாறு கூறப்பட்டன.

பாகு-வாக்கும் காலும் கையும் பாயுவும் உபத்தமும் ஆகிய கன்மேந்திரி யங்களைந்தும்.

இவையும் பூதங்களாயடங்குமாயினும் சொல்லல், இயங்கல், கொடுத்தல், விடுத்தல், இன்புறுதலென்னும் தொழிலாற் பாகுபட்டமையிற் பாகென்றார்; கூறுபட்ட பொருள்களைக் கூறென்றற்போல.

பாழ்-ஆத்மா. தத்வப்பொருள்களுரைக்கின்றவிடத்தில் அவ்வப் பொருளின் உண்மையைத் தெளிவாகக் கூறவேண்டியமுறைபற்றி இங்குப் ‘பாழ்’ என்ற சொல்லால் ஆத்மாவின் இயல்பைத் தெரிவித் தார். “நவாக்ஷி நவிக்ஷிதி வுராக்ஷி” “நப்ரக்ருதி நவிக்ருதி: புருஷ:” என்று சாங்க்யகாரிகையிற்கூறியபடி ஆத்மா மஹான் முதலிய பிறதத்வங்களைப் பிறப்பிக்கிற மூலப்ரக்ருதியுமாகான். மூலப்ரக்ருதியினின்றும் பிறக்கிற மஹான்முதலிய விக்ருதியுமாகான்.

ஒன்று-ஆகாயத்தின் பண்பாகிய ஓசை.

எல்லாப்பண்பிற்கும் முற்றேன்றுதலான் ஒன்றெனப்பட்டது.

இங்வனம் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணாற்கூறப்படுதல் வருகின்ற பண்பு கட்கு மொக்கும்.

இரண்டு-காற்றின் சிறப்புப் பண்பாகிய ஊறு. மூன்று. தீயின் சிறப்புப் பண்பாகிய உருபு. நான்கு-நீரின் சிறப்புப் பண்பாகிய சுவை. ஐந்து-நிலத்தின் சிறப்புப் பண்பாகிய நாற்றம்.

இரண்டு முதலாகிய எண்கள் நான்கும் ஈண்டுப்பூரணப் பொருளவாய் நின்றன.

ஆறு-செவி தோல் கண் நா மூக்கு என்னும் ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனமும்.

மனத்தொடுகூட இந்திரியங்கள் ஆறென்பாருமுளராதலின் ஒருங் கோதினார்.

ஏழு-அகங்காரம். எட்டு-மான். தொண்டு-மூலப்பகுதி.

மனம் தொடங்கிச் சிறப்புமுறைபற்றி எண்ணுகின்றாராகலின், இவற்றை இவ்வெண்களாற் கூறினார். ஈண்டும் ஏழு முதலாய எண்கள் பூரணப் பொருள

நால்வகை யுகங்களினும் இவ்வெண்களால் நவிலப்படுஞ் சிறப்பினே யுடைய.

என்றது, பூதங்களைந்தும் கன்மேந்திரியங்களைந்தும் ஞானேந்திரியங் களைந்தும் புலன்களைந்தும் மனமுதலிய அந்தக்காணங்கள் மூன்றும் மூலப் பகுதியும் புருடனுமெனப்பட்ட தத்துவம் இருபத்தைந்தனாலும் எக்காலத் தும் ஆராயப்படும் பெருமையுடைய யென்றவாறு.

ஒன்றும் விளையாத நிலத்தைப் பாழ்நிலம் என்பதுபோலத் தான் ஒன்றையுமுண்டுபண்ணாமலும் ஒன்றைவிடத்திறுந்து பிறவாமலுமிருத்தலால் ஆத்மாவைப் 'பாழ்' என்றார். இங்கு எனவென்று வருவதெல்லாம் எண்ணுப்பொருளான.

கால் என்ற சொல்லால் ஆகாயமுதலிய பூதங்களைந்தும் சொல்லப்பட்டன. இந்தப் பூதங்கள் ஸூக்ஷ்மபூதங்களாகிய தன்மாத் திரைகளின் வழியாகத் தோன்றுவதாலும், இப்பூதங்களின் கூட்டுறவால் குடம் முதலிய கார்ப்பப் பொருள்கள் தோன்றுதற்கு இடமாயிருப்பதாலும் 'கால்' என்றார். [கால்-வழி, இடம்.]

பாகு என்ற சொல்லால் வாக்கு, கால், கை, பாயு, உபஸ்தம் என்ற கர்மேந்திரியங்களைந்தும் சொல்லப்பட்டன. வாயினுற் சொல்லுதல், காலாற்செல்லுதல், கையாற்கொடுத்தல், பாயுவால் விடுதல், உபஸ்தத்தால் இன்புறுதலாகிய தொழிலாற் பாகுபட்டமையால் பாகு என்றார். (பாகு-பகுக்கப்பட்டபொருள்.)

ஒன்று—தாமஸாஹங்காரமாகிய பூதாதியினின்றும் முன்னர்த் தோன்றியதாகிய சப்ததன்மாத்திரை: (ஒசை) ஆகாசத்தின் சிறப்புக்குணமாம். இது, ஒருதாயின் வயிற்றில் முற்பிறந்த பிள்ளையை ஒன்றாவதுபிள்ளை என்பதுபோல தாமஸாஹங்காரத்தினின்றும் முதற்றோன்றியதினால் ஒன்று என்ற எண்ணுச்சொல்லாற் கூறினார். மேலும் இரண்டு முதலாக ஐந்துவரையுங்கூறிய எண்ணுச் சொற்கள் பிறப்புமுறைபற்றி எண்ணப்பட்டனவாம்.

இரண்டு—சப்ததன்மாத்திரைக்குப் பின் இரண்டாவதாய்த் தோன்றிய பரிசதன்மாத்திரை. (ஊறு.) இது, காற்றின் சிறப்புக்குணமாம். மூன்று—பரிசதன்மாத்திரைக்குப்பின் மூன்றாவதாய்த் தோன்றியதாகிய ரூபதன்மாத்திரை. (ஒளி) இது, அக்னியின் சிறப்புக்குணமாம். நான்கு—ரூபதன்மாத்திரைக்குப்பின் நான்காவதாய்த் தோன்றியதாகிய ரஸதன்மாத்திரை. (சுவை.) இது, நீரின் சிறப்புக்குணமாம். ஐந்து—ரஸதன்மாத்திரைக்குப்பின் ஐந்தாவதாய்த் தோன்றியதாகிய கந்ததன்மாத்திரை. (நாற்றம்.) இது, பூமியின் சிறப்புக்குணமாம்.

இரண்டு, மூன்று, நான்கு முதலிய எண்ணுச்சொற்கட்கு இரண்டுபொருள், மூன்றுபொருள், நான்குபொருளெனப் பன்மைப் பொருள் கொள்ளாது இரண்டாவதாயும், மூன்றாவதாயும், நான்காவதாயும் எண்ணப்படும் ஒருமைப்பொருளென இங்குக்கொள்ளத் தக்கது.

ஆறு—மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஜ்ஞானேந்திரியங்களைந்தும், மனமும். ஏழு—அஹங்காரதத்வம். எட்டு—மஹார். தோண்டு—(ஒன்பது) மூலப்ரக்ருதி.

இங்கு, ஆறு என்ற சொல்மாத் திரம் பன்மைப்பொருளுணர்த்தி நிற்ப, ஏனைய ஏழு, எட்டு, தொண்டு என்ற எண்கள் ஏழாவது, எட்டாவது, ஒன்பதாவது என்று சொல்லப்படுகிற ஒருமைப் பொருள்குறித்து நின்றன. மனம், அஹங்காரம், மஹார் என்ற இவை அறிதற்கருவியாயும், மூலப்ரக்ருதி பிறதத்வங்கள் பிறப்பதற்குக் காரணமாயுமிருப்பதால் மனந்தொடங்கி எண்ணிய எண்ணுப் பெயர்கள் சிறப்புமுறைபற்றி எண்ணப்பட்டனவாம்.

இங்கு ஆத்மதத்வத்தைக் காரணப்பெயரால் உணர்த்தியதோடுப் ப்ரக்ருதி தத்வம் இருபத்துநான்கினுள் பஞ்சபூதத்தையும், கர்மேந்திரியம் ஐந்தையும் காரணப்பெயர்களால் உணர்த்தி ஏனைய வற்றைப் பிறப்புமுறைபற்றிய எண்ணுப்பெயராலும், சிறப்புமுறைபற்றிய எண்ணுப்பெயராலும் உரைத்தார்.

தத்வவிளக்கம் கூறுகின்றவிடத்தில் மூலப்ரக்ருதி தொடங்கிப் பிறதத்வங்களைக் கூறுவதும், பஞ்சபூதத்தொடங்கிப் பிறதத்வங்களை உரைப்பதும், இம்முறையின்றித் தத்வம் இனைத்தெனக் கூறுவதுமாகிய பலவழக்குண்டு. அவற்றுள் இங்குப் பஞ்சபூதத்தொடங்கிப் பிறதத்வங்களைத் தெரிவித்தார்.

†ஹோதாநிவ கவரெண வவரெணெதி பாணிவ;
 டவரெண தவரெண ஜோநமநாபய ஸபா||
 சேந்வகாரெணெவொகூ வகாரெணகவஹங்குதி
 வகாரெண வகாரெண சேந்வாநு புகுதிருவ்யுதெ||

“பூதாநிச கவர்க்கேண சவர்க்கே ணேந்த்ரியாணிச
 டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜோந கந்தாதயஸ் ததா.”

“மந:பகாரேணேவோக்தம் பகாரேணத்வஹங்க்ருதி
 பகாரேண பகாரேண மஹாந் ப்ரக்ருதி ருச்யதே.”

என்ற சுலோகமும். இங்குக் குறிப்பிடப்பெற்ற தத்வவிளக்க முறை
 யைப் பெரும்பாலும் இயைந்திருப்பது அறியத்தக்கது. விரிந்து
 கிடந்த தத்வ விஷயங்களைச் சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகு
 பற்றி எண்ணுப்பெயரால் உரைக்கலுற்றாராதலால் பஞ்சபூதம்
 தொடங்கிக்கூறினார். இதனால் பூதோற்பத்தி முறைபற்றி மூலப்
 ப்ரக்ருதி தொடங்கிச் சுருங்கிய எண்ணுப்பெயரால் உரைக்க இயலா
 தென்பது பெறப்படும்.

இது நிற்க; விரித்துரைக்கத்தக்க விஷயங்களைச் சுருக்கமாக
 உணர்த்துதற்கு எண்ணுப்பெயரால் தெரிவிப்பதும் தொன்று
 தொட்டுக் கையாண்டுவந்த வழக்காகும். இதைக்குறித்து இங்கு
 சில உதாரணங்களால் உணர்த்தலாகும். அவை:—

ப்ருதிவி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாசம்	உபஸ்தம்	பாயு	பாதம்	பாணி (ஐக)	வாக்ரு	மூக்கு	வாய்	கண்	மெய்	செவி	கந்தம்	ரஸம்	ரூபம்	ஸ்பரிசம்	சப்தம்	மனஸ்ஸு	அஹங்காரம்	மஹாந்	ப்ரக்ருதி	
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨	௧௩	௧௪	௧௫	௧௬	௧௭	௧௮	௧௯	௨௦	௨௧	௨௨	௨௩	௨௪	
இந்த 5ம் பூதங்கள்.					இந்த 5ம் கர்மேந்திரியம்.					இந்த 5ம் ஜ்ஞாநேந்திரியம்.					இந்த 5-ம் விஷயம்.									

ஸ்ரீ:
 ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தோகுதி 3.

VOL. 3.

அகதய

வருஷம்

கார்த்திகை

பகுதி 11.

No. 11.

1926.

NOVEMBER

&

DECEMBER

“தனக்குவமையில்லா தான்றான் சேர்ந்தார்க்கல்லான்
 மனக்கவலைமாற்றலரிது” —தேய்வப்பலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. குழமணிதூரம்:- ... 305
2. பரிபாடல்:- ... 321
3. உபந்யாஸம்:- ஸ்ரீ. உ. வே.
 வே. இராமா நுஜையங்கார்ஸ்வாமி, சேரன்குளம், 321
4. மதுரை, திவ்யப்பரந்தகானஸபையின் இரன்
 டாம் வருஷோத்ஸவம்:- ... 321
5. நன்கொடை:- ... 321
6. திவ்யஸூரிசரிதம்:- எட்டையபுரம்
 ஸம்ஸ்தானவித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே.
 வி. சாமிசுப்பங்கார்ஸ்வாமி, ... 321

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபதி,

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.] [தனிப்பிரதி அரை
 வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். வெளிநாடுகளுக்கு 2-4-0
 மதுரை, தெற்குமாட்டுத் தெரு,
 ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

†ஹரிஸமய திவாகரம் உபநிஷத் பாணி
 ஹரிஸமய திவாகரம் ஜோதமாவாடிய வுடா
 சிவகாமரெணெனவொகம் மகாரெணகவொகம்
 வகாரெண மகாரெண சிவமாநு புகுதிருவெது

“பூதாநிச கவர்க்கேண சவர்க்கே ணேந்திரியாணிச
 டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாந கந்தாதயஸ் ததா.”

“மந:பகாரேணேவொக்தம் பகாரேணத்வஹங்க்ருதி
 பகாரேண பகாரேண மஹாந் ப்ரக்ருதி ருச்யதே.”

என்ற ஸ்லோகமும் இங்குக் குறிப்பிடப்பெற்ற தத்வவிளக்க முறை
 யைப் பெரும்பாலும் இயைந்திருப்பது அநிபத்தக்கது. விரிந்து
 விடந்த தத்வ விஷயங்களைச் சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகு
 பற்றி என்னுப்பெயரால் உரைக்கலுற்றாராதலால் பஞ்சபூதம்
 தொடங்கிக்கூறினார். இதனால் பூதோற்பததி முறைபற்றி மூலப்
 ப்ரக்ருதி தொடங்கிச் சுருங்கிய என்னுப்பெயரால் உரைக்க இயலா
 தென்பது பெறப்படும்.

இது நிற்க; விரித்துரைக்கத்தக்க விஷயங்களைச் சுருக்கமாக
 உணர்த்துதற்கு என்னுப்பெயரால் தெரிவிப்பதும் தொன்று
 தொட்டுக் கையாண்டுவந்த வழக்காகும். இதைக்குறித்து இங்கு
 சில உதாரணங்களால் உணர்த்தலாகும். அவை:—

ப்ரக்ருதி	அப்பு	தேயு	வாயு	ஆகாசம்	உபஸ்தம்	பாயு	பாதம்	பாணி (ஊச)	வாக்ரு	மூக்கு	வாயு	கண்	மெய்	செவி	கந்தம்	ரஸம்	ரூபம்	ஸ்பரிசம்	சப்தம்	மனஸஸ்	அஹங்காரம்	மஹாந்	ப்ரக்ருதி
இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்
பூதங்கள்.	சுர்மேந்திரியம்.	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்	இந்த 5ம்

ஸ்ரீ:
 ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயகம்:

ஹரிஸமய திவாகரம்.

தோகுதி 3.

VOL. 3.

அகசய

வருஷம்

கார்த்திகை

பகுதி 11.

No. 11.

1926.

NOVEMBER

&

DECEMBER

“தனக்குவமையில்லா தான்றான் சேர்த்தார்க்கல்லான்
 மனக்கவலைமாற்றலரிது” — தேவப்பலவர்.

பொருளடக்கம்.

1. குழமணி நூதம்: ... 305
2. பரிபாடல்: ... 321
3. உபநிஷத்: ... 321
4. மதுரை, திவ்யப்பந்தகானஸபையின் இரண்
 டாம் வருஷோத்ஸவம்: ... 321
5. நன்கொடை: ... 321
6. திவ்யஸஞ்சரிதம்: ... 321

பண்டித. ஆ. அரங்கராமா நுஜன்-பத்திராதிபதி.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2. [தனிப்பிரதி அரை
 வி.பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம். வெளிநாடுகளுக்கு 2-4-0
 மதுரை, தெற்குமார்ட்டெத் தெரு,
 ஹரிஸமய திவாகரம் பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

TALISMANS AND CHARMS

For those People to Avoid all Sorts of Misfortunes and enter the Gates of Successful Life.

	Rs.	As.
For Honour, Riches, Learning and Greatness	7	8
For Health, Physical Strength, etc.	7	8
For Power of Eloquence, Speeches, etc.	7	8
For Success in any Undertaking or Litigation, etc.	10	0
For Success Sport, Racing, Cards, Games of Chance, etc.	7	8
For Success in Spiritual and Religious Life	10	0
For Success in Trade and Business	10	0
For Men's Love to women	7	8
For Women's Love to men	10	8
For Love of Opposite Sex, Attractive Power	7	8
For Agricultural Prosperity, Farming, Good Crops, etc.	7	8
For Success in Mining Plumbago, etc.	100	0
For Success in Gemming	225	0
Rabbi Solomon's Special Talisman for every success	15	0
Specially valued and worn by every successful Hebrew, 2nd quality	21	0
1st quality	30	0

NOTE.—A Money Order or G.C. Notes will bring the Talisman to your door. One Extensive Life Reading Rs. 75, two Rs. 150, three Rs. 30 or more at a rate of Rs. 10 per reading. Re-visit birth date. Always the amount should be remitted in advance. No. V. P. P.

Apply to:-
RAM DUTH, Astrologer.
55 (H.S.D.) Cheku Street,
Colombo. (Ceylon).

மபாலன்:— தமிழ்மாதப் பத்திரிகை தென்னாட்டில் கம்மஜாதியப் பை இஃதொன்றே. கிராமவாசிகளுக்கவசியமான பொதுவிஷயங்கள் வரும். பத்திராதிபர், ஸ்ரீ R. வேங்கிடசாய் நாயுடு. விளம்பரங்கட்குத் செலுகரியமுண்டு. வருடசந்தா ரூ. 1. உடனே எழுதுங்கள். பஞ்சாயத் துறைக்கு, ஐக்கிய சங்கங்களுக்கும் வேண்டிய எல்லாவித புத்தகப்பாடல்களும் எம்மிடம் கிடைக்கும். கம்மபாலன் ஆபீஸ், திருத்தங்கல், சாத்தூர் S.I.R.

TO LET

*“இந்துமைந்துமைந்துமாகியல்லவற்றுளாயுமாய்
இந்துமூன்றுமொன்றுமாகின்றவாதிதேவனே” என்பதும்;

†“ஒன்றிலிரண்டாய்ந்துமூன்றுடக்கிரான்கினால்
வென்றுகளங்கொண்டவேல்வேந்தே—சென்றுலாம்;
ஆழ்கடனீர்வையத்துளைந்துவென்றாகற்றி
ஏழ்கடிந்துஇன்புற்றிரு” என்பதும்;

§“இந்திருளநீக்கிரான்கினுட்டுடைத்துத்த
மொன்றாற்றுப்படுத்தநின்றூர்வலர்...” என்பதுமாம்.

இங்கு; எண்ணுப்பெயரால் குறிப்பிடப்பெற்ற விஷயங்களை எடுத்துரைப்பின் விரியுமென்பதைத் தெளிவாக அறியலாம்.

இதுவரையுங் கூறியதினால், பூதங்களைந்தும், கர்மேந்திரியங் களைந்தும், புலன்களைந்தும், மனம் அஹங்காரம் மஹாந் என்ற மூன்றும், ஆத்மாவும் ஆகிய இருபத்தைந்து தத்வங்களும் உரைக் கப்பட்டன.

*இ-ள். இந்தும்-ஆகாசமுதற் பூதங்களைந்தும், இந்தும்-ஜ்ஞானேந்திரியங் களைந்தும், இந்தும்-கர்மேந்திரியங்களைந்தும், இந்தும்-தன்மாத்திரைகளைந் தும், மூன்றும்-பாக்ருதி மஹாந் அஹங்காரம் என்ற மூன்றும், ஒன்றும் மநஸ் ஸும், அல்லவற்றுளாயுமாய், இவையல்லாத ஆத்மாக்களுள் உள்ளவனுமாய், நின்ற ஆதிதேவனே-காரணபூதஞய்நின்ற ஸர்வேசுவரனே; எ-ம்.

†இ-ள். “ஞானத்தாலே காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நட்புப்பகை தாசினமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானே தேர் குதிரை காலா லாலே பூசலவென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பயர்ந்து கரையைப்பொரும் ஆழ்ந்தகடல்குழந்த குவல்யத்து இந்திரியங் களைந்தையும் வென்று ஆறினையும் பெருக்கி ஏழினையுங்கடிந்து இனிமை ந்று நெடுங்காலம் இருப்பாயாக”. எ-ம்.

“ஆறு ஏழாவன:— நாடிய நட்பு பகை செலவு நல்லிருக்கை, கூடினரைப் பித்தல் கூட்டலா-நீடிலா, வேட்டங்கடுஞ்சொல் மிகுதண்டஞ் சூது பொரு, ட்டங்கட்காம மிவையேழு.”

§“செவிமுதலாய இந்திரியமைந்தையும் மயக்கமறநீக்கி, மைத்திரி, நனை, முதிதை, இகழ்ச்சி என்னும் நான்கினாலும் சித்தத்தை மர்சறுத்துத் தமைச் சமாதிகிய ஒரு நெறிக்கண்ணேபடுத்திய நின் அன்பர்.” எ-ம்.

‘நால்வகையுழி எண்ணிற்றுஞ் சிறப்பினை’ யென்றது மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இருபத்தைந்து தத்வங்களாற் சொல்லப்படும் பெருமையினையுடையோய் என்றவாறு. ஸர்வேசுவரன் தன் ஸங்கற்பத்தால் சிருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே இவைகளைத்தானே தோற்று வித்தும், காத்தும் பின்னர் லயகாலத்தில் தன்னிடத்தில் ஒடுக்கியும் நிமித்தோபாதான ஸஹகாரி காரணமும் தானையாயிருக்கின்றனாதலால் இத்தத்வங்களாற் சொல்லப்படும்வெனெனக் கூறினார்.

இனி, இத்தத்வங்களின் உற்பத்திக் கிரமத்தையும் சுருக்கமாக இங்கு எடுத்துரைக்கலாகும்.

லயகாலத்தில் காணப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் பாம ஸூக்ஷ்மமாய் ஸர்வேசுவரனிடத்தில் ஒடுங்குகின்றன. பின் சிருஷ்டிகாலம் வந்தவுடன் ஸர்வேசுவரன் மூலப்ரக்ருதியை அதிஷ்டத்தே எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகிறான். இந்த மூலப்ரக்ருதியே அசித் தத்வங்களில் முதன்மையானது. இது, விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கிறதினால் இப்பெயரெய்திற்று. இன்னும் இது, ஜ்ஞாந விரோதியாயிருப்பதால் அவித்யை என்றும், விசித்ரமான சிருஷ்டியைச் செய்வதால் மாயை என்றும் பெயர்பெறும்.

இந்த மூலப்ரக்ருதி, அவிபக்ததமஸ், விபக்ததமஸ், அக்ஷரம் என்ற நிலைவேறுபாட்டையடையும். அவற்றுள் அவிபக்த தமஸாவது:— பிறர்களால் அறிதற்கியலாது ஈசுவரனால் அறியத்தக்கதாயிருப்பதாம். விபக்ததமஸாவது:— ஸர்வேசுவரனால் ஏவப்பட்ட தாய், பெயர் வேற்றுமையடைதற்குரிய நன்னிலைமையெய்திக் கார்யப்படும் செவ்வியினையுடையதாயிருப்பதாம். அக்ஷரமாவது:— ஆத்மாக்களின் கூட்டங்களைத் தன்னிடங்கொண்டுள்ள சடப்பொருளென அறிதற்குரியதாயிருப்பதாம். பூமியிற்பதிந்த விதைபோன்றது அவிபக்ததமஸென்றும், மண்ணினின்றும் சிறிது வெளித்தோற்றுகிற விதைபோன்றது விபக்ததமஸென்றும், நீரிற்கலந்து நன்றாய் நனைந்து உறுப்புச்சிதைவினையுடைய விதைபோன்றது அக்ஷரமென்றும் இவற்றின் வேறுபாட்டை இவ்வுதாரணங்களால் அறியலாம்.

இந்த அவிபக்ததமஸ் முதலிய மூன்றும் ப்ரக்ருதியின் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையாதலால் இவை, தத்வவகையிற்சேர்த்து எண்ணப்பட மாட்டா.

இந்த ப்ரக்ருதியினின்றும் மஹார் என்ற தத்வம் பிறக்கும். இது, புத்தி தத்வமெனவும் பெயர்பெறும். உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதே இதன் தொழிலாம். இந்த மஹானினின்றும் வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி என்ற மூன்று வகையான அஹங்காரம் பிறக்கும். தேஹாத்மாபிமானம் முதலியவற்றை விளைப்பதே இதன் தொழிலாம். வைகாரிகத்தினின்றும், செவி, தோல், கண், நா, மூக்கு என்னும் ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள் யீந்தும், வாக்கு, கால், கை, பாயு, உபஸ்தம் என்ற கர்மேந்திரியங்கள் யீந்தும், மனமும் ஆகிய பதினோரீந்திரியங்கள் பிறக்கும்.

பூதாதியினின்றும் சப்ததன்மாத்திரை பிறக்கும். இதில் நின்றும் ஆகாசமும் ஸ்பரிசுதன்மாத்திரையும் பிறக்கும். இதினின்றும் தேஜஸும் ரஸதன்மாத்திரையும் பிறக்கும். இதினின்றும் அப்புவும் கந்ததன்மாத்திரையும் பிறக்கும். இதினின்றும் ப்ருதிவி பிறக்கும். [தன்மாத்திரைகளாவன பூதங்களின் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகளாம்.] இதனால் ஒரு பூதஸூக்ஷ்மத்திலிருந்து பூதமும் மற்றொன்றின் பூதஸூக்ஷ்மமும் பிறக்குமென்று அறியத்தக்கது.

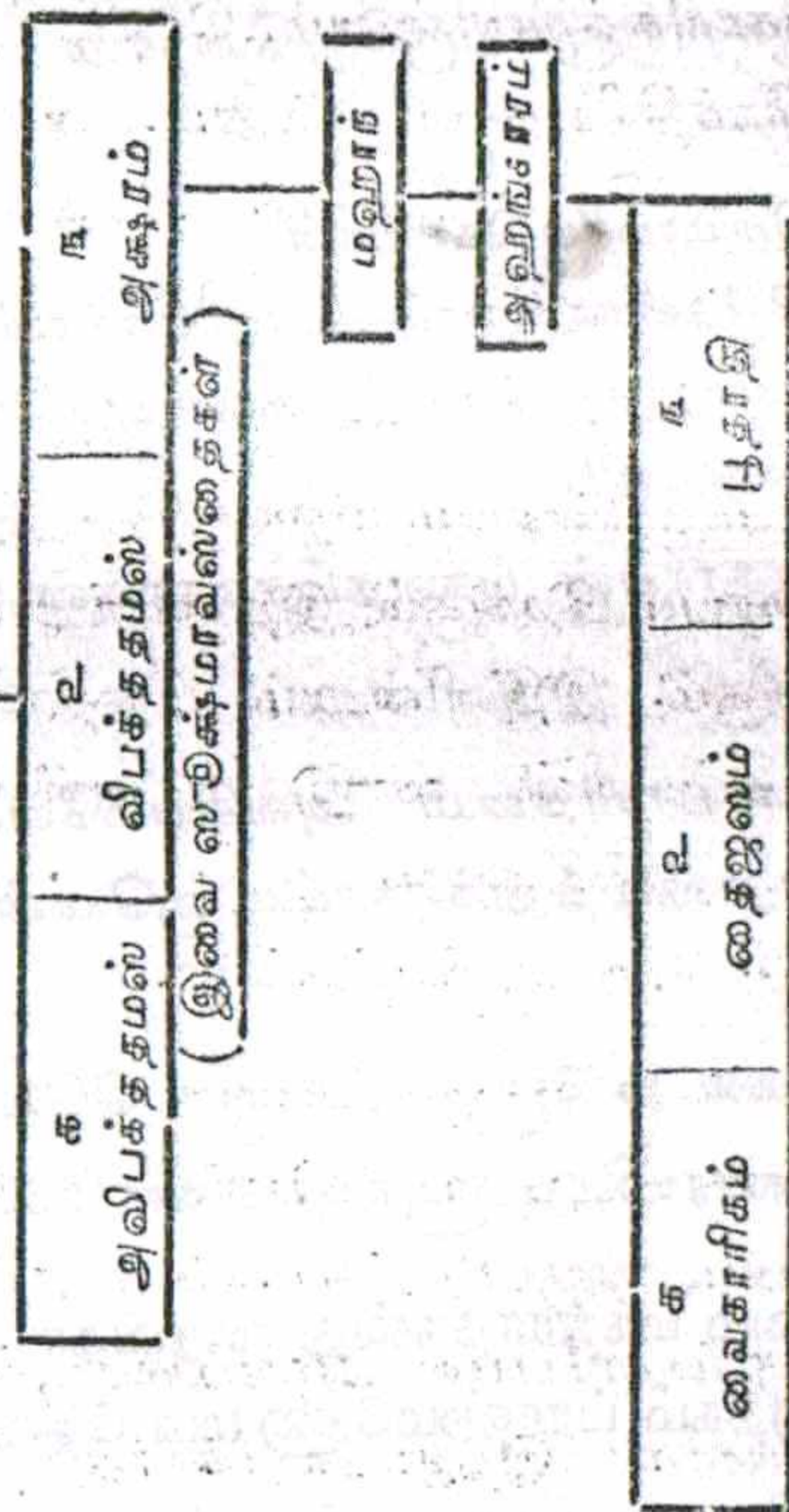
இனி தைஜஸமென்னும் ராஜஸாஹங்காரமானது, வைகாரிகமென்னும் ஸாத்விகாஹங்காரமும், பூதாதி யென்னும் தாமஸாஹங்காரமும் தம் காரியங்களையுண்டாக்குமிடத்து விதை முளைப்பதற்கு ஜலம் துணைக்காரணமாயிருப்பதுபோல அவற்றுக்குத் துணையாயிருக்கும். இத்தத்வவிளக்கங்களை இத்துடன் சேர்த்திருக்கிற தத்வ விளக்கப்படத்திற் கண்டுகொள்க.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ப. அ.

தத்வவிளக்கம்.

மூலபரீட்சை

௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪
௪௪௪ ௪௪

க	ச	சு	க
சப்ததன்	பரிசுதன்	ரூபதன்	கந்ததன்
மாத்திரை	மாத்திரை	மாத்திரை	மாத்திரை
க ஆகாசம்	உ வாயு	உ தேயு	ச அப்பு
			சு அப்பு
			சு அப்பு
			சு அப்பு
			சு அப்பு
			சு அப்பு
			சு அப்பு

(இந்த தைஜஸமென்னும் ராஜஸாஹங்காரம், ஸாத்விகாஹங்காரமாயி வைகாரிகமும், தாமஸாஹங்காரமாயி பூதாதிமும் தம் காரியங்களை யுண்பெண்ணுமிடத்து விதைமுளைத்தற்கு நீர்போலத் துணையாயிருக்கும்.)

ஸ்ரீ:

உபந்யாஸம்.

[இது, ஸ்ரீமத்பரம்ஹம்ஸேத்யாதி வானம்மலைஸ்வரம் சேரன்துளத்தில்) எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில் ஸ்ரீ. உ. வே. வே. இராமாநுஜையங்கார்ஸ்வரம்யால் சோல்லப்பட்டது.]

விவாதி கஸ்தாகரொ யஹ்யெவ வஜோஹய:
ஜமத்யுமிஸாதிதவொ ஸவதி விஷுவம் நிஜபுலம்
விவக்ஷணகமாதியி: கவிஜிஷெஷ ராஜாநுஜ:
தநொதாநுதலஸாம் ததெவிபுதநுதாம் கமாவஸ்யுநெரி:

[வ:
கமூஸ்யம் பிஸுஸூதிதநம் ஸிஸுதயா ஸொதாம் க்ஸுஸகொயு
தக்ஸாரூணுத வனவ ஸுஹ்மிரா ஸொதா யயாவூதிதாரா
ஸ்ரீவாநாஜிபூதிம் ததெயவ கவிஜிஷாஜாநுஜாவ்யம் ஸுஸாம்
க்ஸாம் க்ஸுஸூதிதநுதாநுதாம் க்ஸுஸூதிதநுதாம் க்ஸுஸூதிதநுதாம்
[நம்]

ஹம்ஸஸ்ய ஸ்ரீ. தஜாநஸாஸூவிஹுதெ ஸூவஸ்ய ஸம்வநுத:
ஸூவெஸாஸூதி நிஷெஷ ஸாயுவதலீம் ஹெஜி யூவொ வாவ
காவா ஸ்ரீரவிவயுதெ நவவதொ ஹம்ஸஸ்ய வீஷ்ணுநெரி: [க:
ஸவபூலீஷ்ஷுஸூவயகூ யுமஹஸூஸூகூ ஸஜா வாவநாகூ]

எல்லாலோகங்களும் சேதனன் (அறிவுடைப்பொருள்) அசேதனம் (அறிவில்லாப்பொருள்) ஈசுவரன் என்ற மூன்று தத்வங்களுக்குள் அடங்கியிருக்கின்றன. இதனால் இந்த மூன்று தத்வங்களே நித்யதத்வங்களெனப்படும்.

இதுநிற்க, இவ்வுலகில் பகவந்நித்ய கைங்கர்யத்தாலே அடையும் பேரின்பம், அதனிற் புறமான கைவல்யாதி சிற்றின்பங்கள் என்று புருஷார்த்தங்களை இவ்விரண்டு வகையுளடக்கிக் கூறுவ

துண்டு. அவற்றுள் பேரின்பத்தைச் சேதனர்கள் பெறுதற்கு “நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்” என்றபடி ஸர்வேசுவரனான நாராயணனே காரணமாவான். ஆபினும் அவன் சேதனர்களை அடைவிக்கும் முறை எவ்வாறெனின்; “ஸவ்ய-ஹோநுவரித்யஜ” “ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய” என்கிற பகவத்கீதாசார்ய சுலோகத்தால் ‘முமுகூஷுக்கள் ப்ரபத்திசெய்யவேண்டும்’ என்று ஆஜ்ஞாபிக்கப் பட்டுளது. தேவப்பெருமானும் தாமருளிய ஆறு வார்த்தைகளுள் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று ஸாதித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு கல்பத் திலும் பகவதாஜைஞ இப்படியே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக, சரணுகதனை சுகரீவன் விஷயத்
தில் ராமபிரான் தன் நிலைமைமறந்து வாலியுடன் மறைந்துநின்று
யுத்தஞ்செய்ததையும், தன்னைத் தஞ்சமாகவடைந்த பாண்டவர்கள்
விஷயத்தில் பிரதிஜ்ஞையைமீறி ஆயுதமெடுத்துப் பீஷ்மரை
எதிர்த்து யுத்தத்திற்கு யத்தனித்ததையும், அபராதிபான காகா
ஸுரனுடைய சரணுகதியை அங்கீகரித்ததையும், ராவணனுடைய
சரணுகதியை எதிர்பார்த்ததையும், சுப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்
கூபாங்கா லீதே ஸமகூஷணாம், நஹிபுதிஜ்யாம் ஸம்ஸுரத்ய
ஸுராஹணெஷு விஸெஷதஃ". அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம்
ந்வாம்வா ஸீதே ஸலக்ஷ்மணம், நஹிப்ரதிஜ்ஞாம் ஸம்சுருத்ய ப்ராஹ்
மணெஷு விசேஷதஃ" என்றபடி சரணுகதர்களான வனவாஸி
ப்ராஹ்மணர்கள் விஷயத்தில் க்ருபைசெய்ததையும் காணலாம்.
இதனால், ஸர்வேசுவரனை யடைதற்கு ப்ரபத்தியே உபாயமாயிருக்கு
மென்பது பெறப்பட்டது.

இந்த ப்ரபத்தியும் ஆசார்யபர்யந்தம் சென்றாலெழிய கார்யகர
மாகாது. இதைக்குறித்து ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகளும்,

“தன்குருவின்ருளிணைகள் தன்னிலன் டொன்றில்லாதார்
அன்புதன்பால்செய்தாலுமம்புயைகோன்—இன்பமிசு
விண்ணுதிதானளிக்கவேண்டியிராளுதலால்
நண்ணாவர்கள்திருநாடு”

என்று அருளிச்செய்தார். இன்னும், விபீஷணழ்வரன் சக்ரவர்த்தித்திருமகனை ஸ்ரீமந்நாராயணாகவும், அவன் விஷயத்திற் செய்

யும் கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்தமாகவும் நினைத்துச் சரணாகதி பண்ணினால்தலால்; சக்ரவர்த்தித்திருமகன் இவன் விஷயத்தில் அநுக்ரஹித்து இவனுக்கு ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தையுண்டாக்கத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பரமாசார்யரான பெரியபெருமானை 'நீ ஆரா தித்து வருவாய்' என்று நியமித்தருளினார். இதனால், ஆசார்யாரா தனமன்றியில் பகவச்சரணாகதியினால்மட்டும் கார்யஸித்தியாக மாட்டாதென்பது விளங்கும்.

மேலும், ஸர்வேசுவரனே எல்லோரையும் உஜ்ஜீவகருமபடி செய்தற்குத் தானே ஆசார்யனாகவருகிறானென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு:—

“தேனார்கமலத்திருமாமகன் கொழுநன்
தானேகுருவாகித்தன்னருளால்—மானிடர்க்காய்
இந்நிலத்தேதோன்றுதலாய்மார்க்குமவன் தாளிணைய
உன்னுவதேதசாவயுறும்”.

என்பதாம். இதனால், ஆசார்யன் பகவதம்சமாவான் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

இதன்மேலும் ஆசார்யாராதனம் அவசியம்வேண்டும் என்
பதை ஸர்வேசுவரனே அநுஷ்டித்துக் காட்டினான் பதுரைக்கம்
படும்.

“நெடிவாய்நம் ஐகஸ்வயம் சித்ராய்நஸு நெடிவதா
தநுய்நம் புரஹணாய்நம் புரஹணா சிநெடிவதா”

“தேவாதீநம் ஜகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீநஸ்து தேவதா
தந்மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாதீநம் ப்ராஹ்மணே மம தேவதா”

என்றபடி மந்தரத்தை அதீதமாகவுடைய ப்ராஹ்மணான ஆசார்யனே 'எனக்கு ஆசார்யனாவான்' என்று பகவத்வாக்யமிருப்பதோடு அதற்கேற்பச் சக்ரவர்த்தித்திருமகனும் பரமாசார்யரான ஸ்ரீரங்கநாதனை ஆராதித்தார். ராஜாவான ஸ்ரீராமனுக்கு ராஜாவான சுகிரீவனை மஹாராஜா என்று சொல்லுவதுபோல பெருமானுக்குப் பெருமாளான ஸ்ரீரங்கநாதன் பெரியபெருமாளெனப் பெயர் பெற்றனர்.

என்று விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை அருளிச்செய்தபடி ஸகலசாஸ்த்
ரார்த்த ஸாரமான அர்த்தபஞ்சகத்தை உபதேசிப்பவனே யாவான்.
அவ்வாசார்யன் “சூவாயெயு ஐவியஃ ஷோகூஃ ஸவஃஸாஹூ
யஃவெஹிஃ, கௌகூரோமதஃவஹிஃ ப்ரத்யுபஸு தயா
வாஃ” “ஆசார்யோ த்விவிதப்ரோக்தஃ ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்த வேதிபி:
குலக்ரமாகத:பூர்வ: ப்ரத்யக்ரச்ச ததாபர:” என்றபடி குலக்ரமாகத

இவர்களில் மணவாளமாமுதிகள் வானமாமலைராமாநுஜஜீயருக்கு “நமக்குண்டான அதிசயங்களெல்லாம் இவருக்குண்டாகவேண்டும்” என்று அருளிச்செய்து ஆராதனைக்கு அரங்கநகரப்பனையும், உபதண்டம், கணையாழி முதலானவைகளையும் ஸாதித்து ஆசார்யபதவியை வஹித்துவரும்படி நியமித்தருளினார். அந்த ஓராண்வழிக்ரமத்தில் ஆசார்யபதவியை வஹித்துவருகிற இந்தச் சின்னகலியன்வானமாமலைராமாநுஜஸ்வாமியை ப்ரதமாசார்யரான

பெரியபெருமாள் “ஜரயோநம் ஹிவாராஷம் யம்பஸ்யேந் மதுஸூதநம், ஸாத்
லிகஸ்ஸது விஜ்ஞேயஸ் ஸவைமோக்ஷார்த்த சிந்தக:” என்றபடி
அவதார காலத்திலே பரிபூர்ணமாகக் கடாக்கித்துள்ளார் என்பதை
தற்காலத்திலுள்ள க்ருஹநிலைகளும் வெளியிடுகின்றன.

இந்த ஸ்வாமிக்கு, “வாய்ஸாத்ஸவ ஸூயபுஜாயதி தயா
வெவரிணி யொமஸுத:” என்றபடி வைரிந்தியோகமிருக்கிறது.
“வ்யூஹஜூந வராயணோ வஹுரீதி வெபுஷ்யாநொ
மூணீ, ஹுஷோ வெஹிகரோமுகொ நயவதி ப்ருஷாத
ஸிஷ்ய வ்ருஜ:, ஸனஜோகீ வபுஹுவிஸ ததாரதநய: ஸவ்ய
ஹதெஜோஜ்யந, ஜீவபூயா விஜிதெஜீயொ நதநுபொ
வெவரிணி யொமொஜ்வ:”. என்று பலதீபிகையில் இந்த யோகத்
தின் பலன் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்கு, “ததாரதநய:” என்
பதற்கு தஸ்மிந்-ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில் ஆரத—கைங்கர்யத்தை,
நய:— அடைவிப்பிக்கிறவன்; என்று பொருள்கொள்ளத்தக்கது.
இவ்வாறு க்ருஹநிலைகளிற் சொல்லப்பட்ட குணவிசேஷங்கள் முழு
வதும் இந்த ஸ்வாமியிடத்தில் அநுஷ்டானத்திற் காணலாம். அவற்
றுள் சில இங்கு எடுத்துரைக்கப்படும்.

இந்தஸ்வாமியால்செய்யப்பட்டகைங்கர்யங்கள்:- ஸ்ரீ வ ர ன
மாமலைப்பெருமாள், ஸ்ரீவரமங்கைத்தாயார் ஸந்திதி விமானப்ர
திஷ்டை, வானமாமலை ஸ்ரீஆண்டாளுக்குத் திருவாடிப்பூர உத்
ஸவம், (பத்துநாள்) திருமாலிருஞ்சோலை அழகப்பிரானுக்கு ஆண்
டாள் அருளியபடி நூறுதடா அக்காரவடிசல் ஸமர்ப்பித்தது, வரு
ஷந்தோறும்நடைபெறுகிற ஒன்னுனஸ்வாமி கன்னிப்புனர்பூச
உத்ஸவத்தில் ஸ்ரீராமாநுஜஸித்தாந்தஸம்ப்ரதாயாபிவர்த்தநிஸபை
ஏற்படுத்தியது, கோயில் (ஸ்ரீரங்கம்) பெரியபெருமாள் ஸந்திதி
கர்ப்பக்ருஹத்திலிருக்கிற ப்ரஸித்திபெற்ற திருமணத்துண் ஜீர
ணோத்தாரணம், முதலியபலவாம்.

இக்கைங்கர்யங்களுக்கு அளவற்றதர்வியங்களை விரியாகஞ்
செய்திருக்கிறார். இங்ஙனம் சொல்லுதற்கரிய ப்ரபாவங்களால் விளங்
கும் இந்தஸ்வாமி திவ்யதேசயாத்திரைசெய்துவருகிற ஸந்தர்ப்
பத்தில் சாதூர்மாஸ்யஸங்கல்பம் என்ற வியாஜத்தைக்கொண்டு
இந்தச் சேரன்துளம், என்ற க்ராமத்திற்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீபாத
தீர்த்த ப்ரஸாதமுதலியவற்றால் இங்குள்ளோர்களை ஸத்வகுண
முடையவர்களாக்கி, உபபவேதாந்தக்கின் ஸிந்தாந்தமாவ விசே
ஷபாதங்களை எல்லோருமறியும்படி இனியவசனங்களால் உபதே
சித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்தருளினார்.

இங்ஙனம் செய்ததும் எங்களது பாக்யவிசேஷமென்றே கரு
திப் பூர்ணமான அத்யவஸாயத்தோடிருக்கிறோம்.

ஸ்ரீ:

மதுரை, திவ்யப்ரபந்தகானஸபையின்
இரண்டாம் வருஷோத்ஸம்.

இந்தஸபை மதுரை ஸ்ரீசரண்யாபிமத விஷ்ணுசித்த ராமாநுஜ
ஸபையின் சார்பாக நடைபெற்றுவருகிறது. இச்சபையார்கள்
மாதந்தோறும் ஸ்ரீகூடஸழகப்பெருமாள் பஞ்சபருவப் புறப்பாடு
களில் திவ்யப்ரபந்தத்தைக் கானருபமாகப்பாடி பெருமானை உகப்
பிக்கிறார்கள். இவர்களுடைய நன்முபற்சியும் ஸிபக்கத்தக்கதே. இது
நிற்க, நாளது அக்ஷபவ்ரு கார்த்திகைமீ 18உ வெள்ளிக்கிழமை
யன்று திருவத்யயேனோத்ஸவ மண்டபத்தில் இச்சபையின் 2-ம்
வருஷோத்ஸம் மிகவும் செவ்வையாய் நடைபெற்றது. அக்காலத்து.
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் நியாயவேதாந்தவித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸாது
ராமாநுஜாசார்யஸ்வாமியால் திவ்யப்ரபந்தம் என்ற விஷயம் உபந்ய
ஸிக்கப்பட்டது. பலருங்கேட்டு ஆரந்தித்தார்கள். அதன்பின் சந்தன
தாம்பூலாதிகள் வழங்கப்பெற்று ஸபைபூர்த்தியுற்றது.

ஸ்ரீ:

நன்கொடை.

சீர்கெழுநலமும் செல்வமும் சிறப்பும் பாரகெழுபுகழும் பாங்குடன் படைத்த தார்மிகர்பலர் நமது திவாகாத்திற்கு நன்கொடை புரிந்ததுபோல இப் பொழுதும் இங்குக்குறிப்பிடப்பெற்றவர்கள் ஜீவிதசந்தார்களாகச் சேர்ந்துபொருளுதவி புரிந்தார்கள். இவரது உதவி எழுமையும் மறக்கற்பால தன்று. இவர்கள் நீண்டவாழ்வுகளையும், நிறைந்த ஸம்பத்தையும்பெற்று, எம் பெருமான் புகழ்வுருவாகப் பாக்கியாகி னெனிகவாழ எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

Rs.

1. ஸ்ரீமான், அ. கோவிந்தராமாநுஜதாஸர் (தனிச்சயம்.) Avl. 25
2. ,, தா. மாணிக்கநாயக்கர் ,, 25
(செவ்வாய்ப் பேட்டை சேலம்.)
3. ,, இராமஸாமிக்கவுண்டர் என்ற சக்ரவர்த்தித் திருமகனார் ,, 25
(கண்டிராக்டர் லீயன் திருமானிகை சேலம்.)
4. ,, நாகயல் நாயுடு என்ற பராஞ்சுராமாநுஜதாஸர் ,, 25
(காப்பிவர்த்தகம் கண்ணங்குரிச்சி.)
5. ,, இராமாநுஜதாஸர் (ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் சேலம்.) ,, 25
6. ,, கு. ராஜுலு செட்டியார் ,, 25
(எண்ணெய் விபாபரம் செவ்வாய்ப்பேட்டை சேலம்.)
7. ,, மணியம் கா. கிருஷ்ணஸாமிநாயுடு ,, 25
(பெரியவாழ்வாடி.)
8. ,, கோ. ரெங்கஸாமி நாயுடு (இராகலவாபி.) ,, 25
9. ,, அடிவள்ளி, முத்துகிருஷ்ணஸாமி நாயுடு (ஷெயூர்.) ,, 10
10. ,, டாக்டர் C. V. N. நாயுடு (கோயமுத்தூர்.) ,, 25
11. ,, நாராயணக்கவுண்டர் (ஷெயூர்.) ,, 25
12. ,, கோ. லக்ஷ்மணக்கவுண்டர் (ஷெயூர்.) ,, 25
13. ,, பார்த்தசாரதி ராமாநுஜதாஸர் (கோபாலபுரம்.) ,, 25
14. ,, சி. இராமஸாமிபிள்ளை (நாகபட்டினம்.) ,, 25
15. ,, அ. இராமாநுஜ நாயுடு ,, 25
(வெளிப்பாளையம் நாகபட்டினம்.)
16. ,, அப்பாசாலி மொஷித்தேராவ் (அம்மாப்பேட்டை.) ,, 25
17. ,, சி. வெ. த. ஆளவந்தார் ராமாநுஜதாஸர் (ஷெயூர்.) ,, 25
18. ,, அ. ப. சடகோபராமாநுஜதாஸர் (ஷெயூர்.) ,, 25
19. ,, கலியன் ராமாநுஜதாஸர் (ஷெயூர்.) ,, 25

மூன்றாவது ஸர்க்கம்.

பின்பொருநாள் பார்க்கவமுனிவரின் புத்திரரான பக்திஸாரர் பரப்ருஹ்மத்தினிடத்திப்பற்றிய மனத்தையுடையவராய் ஒரு கிழிந்தவஸ்திரத்தைத் தைத்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது கொங்கணஸித்தர் என்பவர் இயல்பாகத் தாம்சென்று திரிகிறமுறைப் படி ஒரு புலிவாகனத்தின்மேலேறிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாய்ச் சஞ்சரித்துத் திரிகிறகாலத்தில் இவரிருக்குமிடத்திற் குபேரகவந்த வுடன் இவரது தபோமகிமையால் ஸித்தரது புலிவாஹனம் செல்லாது நின்றது. அப்பொழுது ஸித்தர் “ஓஹோ! இஃதென்ன ஆச்சரியம்! நமது வாஹனம் விரைந்துசெல்லும் கடையைத் தடுப்பவர் வின்னுலகத்திலும் ஒருவருமில்லையே; இப்படியிருக்க இம்மண்ணுலகத்தில் எவரிருக்கின்றார்?” என்று விபாகுலமுற்றவராய் தமது திருஷ்டிகளை நர்ப்புறத்திலுஞ் செலுத்திப்பார்த்துவிட்டுக் கிழேயிருக்கின்ற பக்திஸாரமுனிவரைக்கண்டு தம் வாஹனத்தினின் றிறங்கிவந்து பக்திஸாரரைப் பார்த்து முனிவரே! ‘இந்தக்கிழிந்த வஸ்திரத்தைத் தைத்துக்கொண்டிருப்பதென்? இதை யெறிந்து விட்டு நானனுக்ரகித்துக் கொடுக்கின்ற வேறுவஸ்திரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வீர்’ என்று திவ்யமான வஸ்திரத்தினுற் செய்யப்பட்ட ஒரு கஞ்சகத்தைச் சந்தேகித்துடன் பக்திஸாரரிடத்தில் கொடுத்து, அதன்மேலும் குரியன்போல் ஒளியுடன்ப் பரகாசிக்கின்றதும் தானணிந்துகொண்டிருக்கின்றதுமான ஒரு சத்தனத்தையுங் காண்பித்து அந்த சத்தினத்தின் அளவுள்ளதும் இரும்பைப் பொன்னாகத் தகுந் சதுமான ஒரு குளிகையுங் கொடுத்தனர்.

அப்பொழுது பக்திஸாரர் சிரித்துக்கொண்டு ‘இஃதெனக்கு வேண்டியதில்லை’பென்று சொல்லித் தமது காதிலுள்ள குரும்பையை எடுத்து அக்கொங்கணரின் குளிகையைப்போலவே செய்து ‘இக்குளிகை எத்தகைய இரும்பையும் மாற்றயர்ந்த தங்கமாக்கி விடுப்; இதைத்தருகிறேன் பெற்றுக்கொள்வீர்’ என்றனர். அப்பொழுது அக்கொங்கணர் பக்திஸாரரின் மஹிமையைக்கண்டு அதிசயித்து ‘இஃதென்ன! இவர்காதிற்குரும்பையே நமது குளிகையினுஞ் சிறந்ததாகக் காணப்படுகின்றதே’ என்கினைத்துப் பக்திஸார

ரின் பாதங்களில் வீழ்ந்துவணங்கி அவரனுக்ரஹத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு தமது வாஹனத்தின்மீதேறி ஆகாயத்திற் சென்றனர்.

பின்பு பக்திஸாரரும் அங்கிருந்துசென்று ஒரு குகைக்குள் நெடுநாளாகத் தவம்புரிந்துகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது அரண்மனையின்களிலும் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார் என்றமூவரும் வெகுதூரத்திலிருந்தே தமது ஞானத்ருஷ்டியால் குகைக்குள் வளிக்கின்ற பக்திஸாரரை ஒரு தேஜோரூபமாக அறிந்தனர். அப்போது அமரமூவர்களில் பூதத்தார் பேயாழ்வார் என்ற இருவரும் 'ஆஹா! இஃதென்ன? யாவராலும் பூஜிக்கத்தக்கதாய் விளங்குகின்ற இந்த தேஜோவிசேஷமானது எந்த மஹாத்மாவினுடைய எதிரில் வருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கின்றதோ?' என்று சொல்லிக்கொண்டு தாங்கள் வந்தபடியே சென்றனர். அவர்களில் பொய்கையார்மாதிரும் அந்தத் தேஜோவிசேஷமிருக்குங் குகையின் சமீபத்திற்சென்று ஞானத்ருஷ்டியால் நன்றாயறிந்து குகைக்குட் சென்று 'பார்க்கவருத்திரே! சுகமாயிருக்கின்றீரா?' என்றுகேட்க, பக்திஸாரமுனிவரும் பொய்கையாரைப்பார்த்து 'தாமரையிலுதித்தவரே! வந்தீரா!' என்றனர். இவ்விதமிருவரும் சொல்லிக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கண்களிலாநந்தபாஷ்பம்பெருக சந்தோஷத்துடனொருவரோடொருவர் ஆவிங்கனஞ்செய்துகொண்டு அவ்விருவரும் கேஷமவிருத்தார்தம் விசாரித்து முடிந்தபின் பரப்ருஹமத்திற்சென்ற மனஸையுடையவர்களாக இருந்தனர். இவ்விதம் முகுந்தனையே சிந்திக்கின்றவர்களான அவ்விருவர்களின் சிநேகமானது நீருடன் நீரும் தேனுடன் தேனுங்கலந்ததுபோலொற்றுமையுடையதாயிருந்தது.

பின்பு அவ்விருதபோதனர்களும் கீழைச்சமுத்திரத்தின் மேற்கரையெல்லையிலுள்ளதும் மைலாபுரியென்ற நகரத்திற்கு அலங்காரமாயுள்ளதும் பாபங்களனைத்தையும் போக்கத்தக்கதுமான கைரவதீர்த்தத்தையடைந்து அக் கைரவதீர்த்தத்தின்கரைக்கு அலங்காரமாய் விளங்குகின்ற கேசரவிருக்ஷத்தினடியிலிருந்துகொண்டு பற்பலவிதமான ஸீஸமாதிகளைச் செய்துகொண்டு மிகுந்த சுகத்தை அனுப

ஸமாதியென்பது தியானிக்கப்படும் வஸ்துவினிடத்தில் ஒரேநிலையாய் மனத்தை நிறுத்துதலாம். இது, தியானபேதத்திலொன்று.

வித்தனர். அப்போது பொய்கையாரிடத்திற் பலவிதமான ஸமாதிபேதங்களைக் கேட்டறிந்த பக்திஸாரமுனிவர் தமது யோகமஹிமையால் அவ்விடத்திலேயே திருப்பதிமுதலிய நூற்றெட்டுத்திவ்யதேசங்களிலுள்ள எம்பெருமான்களையும் வரவழைத்தனர். இவ்விதம் பலநாட்கழிந்தபின்பு பொய்கையார் தன்படியே வேறிடத்திற் கெழுந்தருளினார்.

பக்திஸாரர்தாம் ஊர்த்துவபுண்டரம் தரித்துக்கொள்வதற்காக நாமலமான திருமண்கிடையாமல் மிகவருத்தமுற்றனர். அப்போது முன்னுலகங்களையும் ரக்ஷிப்பதில் வல்லமைதங்கிய திருக்கண்களையுடைய திருவேங்கடமுடையான் பக்திஸாரமுனிவரின் ஸ்வப்நத்திலெழுந்தருளித் திருமண்ணிருக்குமிடத்தை அருளிச்செய்தனர். உடனே தபோநிதியாகிய பக்திஸாரமுனிவர் திருமண்ணிருக்குமிடஞ்சென்று பிறரால் அடைதற்கரிய சுவேதமிருத்திகையைக் கொண்டுவந்து கேசவாதி திருநாமங்களை உச்சரித்து நெற்றிமுதலிய இடங்களில் துவாதசோர்த்துவபுண்டரங்களைத் தரித்துக்கொண்டுகளிப்புற்றிருந்தனர்.

அதன்பின்பு இவர் காஞ்சிபுரத்திற் கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஸயனித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானைத் தமது திவ்யஸூர்திகளால் ஸ்தோத்ரஞ்செய்து அந்நகரின் ஸமீபத்திலிருக்கின்ற பெரியகுகையிலிருந்துகொண்டு கணிகண்ணருடன் காலங்கழித்தனர். இவ்விதம் பக்திஸாரர் ஸமாதியெய்துகொண்டு குகைக்குள் வளிக்குங்கால் வயதுசென்ற ஒருகிழவியவந்து தினந்தோறும் அக்குகையின் வாயிலைநன்றிப் புலகிட்டுக் கேசமயம்கரைத்துத் தெளித்துப் பரிமளமான புஷ்பங்களாலும் அக்ஷதங்களாலும் அலங்கரித்துவந்தனர். இப்படியிருக்கும்போதொருநாள் பக்திஸாரர் ஸமாதியினின்றெழுந்து வெளியில்வந்து அக்கிழவியைப்பார்த்து 'உனக்கு வேண்டியதைக் கேட்பாய்; சந்தோஷத்துடன் தருகிறேன்' என்றனர். அக்கிழவி முனிவர்ரைப்பார்த்து ஸ்வாமி! 'என்னிடத்தில் தேவரீருடைய அநுக்ரஹங் குறைவற்றிருக்குமானால் தேவரீரது கடைக்கண்பார்வைபால் எனது கிழத்தன்மையை மாற்றி ஒளிமிகுந்த யௌவனஸம்பத்தைத் தையபுடன் எனக்குக்

கொடுக்கவேண்டும்' என்றனர். உடனே பக்திஸாரர் தமது திவ்ய கடாக்ஷத்தினால் அப்போதே அவளை யுவதியாகச் செய்தனர். அவள் தேவஸ்திரீயினுஞ் சிறந்தவடிவமுகுடையவளாய் உல்லாசத்துடன் ப்ரகாசித்தனர். Released by Maran's Dog, Toronto, Canada

இவ்விதம் ஸர்வாங்க சுந்தரியாய்க் காணப்படுகின்றவளை அந்த ராஜபாதிபதியான அரசன்கண்டு மன்மதபாணங்கட்கிலக்காகி அவளை மணம்புரிந்துகொண்டான். உலகத்தில் அழகியவஸ்துவா னது எவர்கள் மனத்தையும் கவராதிருக்குமோ? அவ்வழகிய மங் கையை மணம்புரிந்துகொண்ட அவ்வரசன் நெடுநாட்சென்றபின் கிழத்தன்மையால் தனது இந்திரியங்களெல்லாந்தளர்ந்து சோர்வடை வ்தையும், தன்பத்தியின் யௌவனம் மாத்திரம் சற்றுங்குறைவுபடா திருப்பதையும் கண்டு தந்தேவியைப்பார்த்து அன்பிற்குரியவளே! 'இவ்விதமான யௌவனம் மனுவ்யஸ்திரீகளிடத்திற் காணப்பட வில்லையே; இப்படியிருக்க நீமாத்திரங் குறைவுபடாத இந்த யௌ வனத்தை யடைந்திருப்பதன் காரணமென்ன?' என்று கேட் டான். அதற்கு அவள் அரசனைப்பார்த்து நாதா! 'நானொரு முனிவரின் கடாக்ஷத்தினால் இப்படிப்பட்ட யௌவனநிலைமை அடைந்திருக்கி றேன். இது நிற்க; அம்முனிவரின் சிஷ்யரான கணிகண்ணசென்ற ஒரு ஸக்கவிஞர் இருக்கின்றனர்; அவரைச் சந்தித்தால் உடனே அவர் மூலமாய் நீரும் அம்முனிவரின் அதுக்ரஹத்தைப்பெற்று யௌ வனப்பருவத்தை அடையலாம் என்றனர்.

இவ்வாறு தன் மனைவியைச் சொல்லியதைக் கேட்டதும் அவ்வரசன் கணிகண்ணரை யழைத்து வரச்செய்து கணிகண்ணரே! கவிந்தரே! 'யான் உமது குருவைப் பார்க்கவிருப்புகிறேன்; அவரை நம்மிடம் அழைத்து வருவதுடன் இப்போது நீர் என்னைப்பற்றி அன்புடன் ஒரு கவிதையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்' என்றான். இப்படிச் சொல்லிய அரசனேநோக்கி கணிகண்ணசென்னும் நற்கவிஞர் கோபத்தாற் சிவந்தகண்களையுடையவராய் அரசே! 'எனது வாக்கானது ஹரி யைத்தவிர்த்து மற்றொரு மனிதனையோ அல்லது தேவனையோ புகழ் வதற்கு முயலாது; யான் இதனை ஒரு பெரிய நியமமாகக்கொண் டுள்ளேன்; அன்றியும் எனது குருவும் மற்றொருவர் க்ருஹத்திற்கு வர

மாட்டார்' என்றனர். அக்கணிகண்ணர் சொல்லியதைக் கேட்டதும் அரசன் கோபத்துடன் அவரைப்பார்த்து, கணிகண்ணா! 'நான் சொல்லியபடி செய்யாவிட்டால் நீயும் உன் குருவும் இப்போதே எனது ராஜ்யத்தினின்றும் வெளியேறிவிடவேண்டும்' என்று குருர மாய்ச் சொன்னான்.

இவ்விதம் அரசன் சொல்லவே கணிகண்ணர் பக்திஸாரயோகி யிடஞ்சென்று வணங்கி நடந்தவிருத்தாந்தம் அனைத்தையுந் தெரி வித்துவிட்டுத் தான் ஊரைவிட்டு வெளியேற யத்தனிக்கவே, பக்தி ஸாரர் கணிகண்ணரைப்பார்த்து, கணிகண்ணா! 'நானும் சீக்கிரம் நீ செல்கின்ற வழியைப்பின்பற்றி வருகிறேன்; பின்பு அச்சத்தனும் நிச் சயமாய் என்னைப் பின்பற்றிவருவார்; அவரைப் பின்பற்றித் தேவர் களையாவரும் வருவார்கள்' என்று சொல்லிக்கொண்டு பக்திஸாரர் சீக் கிரமாக அக்குகையினின்றும் வெளியேறிச்சென்று காஞ்சீநகரத் திற்குநாதனாய் ஆதிசேஷன்மீது சயனித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பக வானான எம்பெருமானைப்பார்த்து ஸ்வாமீ! 'கோபத்துடன் கணி கண்ணனென்ற வித்துவான் இவ்விடம்விட்டுப் புறப்படுகின்றான்; நீரும் இவ்விடத்தைவிட்டுப் பன்னகப்படுக்கையையெடுத்துக் கொண்டு என்னுடன் வரவேண்டும்' என்றகருத்துள்ள பாட்டைச் சொல்லிக்கொண்டு வெளியேறினர்.

காஞ்சீபுரத்தினின்றும் பக்திஸாரர் புறப்படவே ஸமஸ்த தேவர்களுடன் பன்னகசாயியான எம்பெருமானும் பக்திஸார ருடன் மற்றொரு கிராமத்திற்கு எழுந்தருளினர். உடனே காஞ்சீ புரமெங்கும் இருள்மயமாயிற்று. அப்பொழுது அரசன் தன்னுடைய குற்றத்தால் இவ்விதம் நேர்ந்ததென்பதையறிந்து கலக்கமுற்றவ னாய்த் தானுமவர்கள் சென்றவிடத்தையே நாடிச்சென்று கணிகண் ணர் பக்திஸாரரிருவரையும் வணங்கி 'நான்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும்' என்று அவர்களைச் சமாதானஞ்செய்து அழைத்துவரவே பன்னகசாயியான எம்பெருமானும் ஸமஸ்த தேவர்களுடன் எழுந்தருளினர். பக்திஸாரருடன் திரும்பிவந்த கணிகண்ணர் காஞ்சீபுரத்திற்கு அதிபதியான எம்பெருமானைப் பார்த்து, காஞ்சீநாத! மாதவ! 'இவ்விடத்தில் பன்னகப்பாயலைப்

பரப்பி நித்திரைசெய்யவேண்டும்' என்ற பொருளடங்கிய பாசுரத்தை யருளிச்செய்தனர். அப்படியே பெம்பெருமானுஞ்சயனித்துக்கொண்டனர். அதுமுதல் காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானுக்குச் சொன்னவண்ணஞ்செய்பவரென்ற பொருளடங்கிய யதோக்தகாரியென்ற பெயரைக் கூறுகின்றனர்.

பின்பு அந்த பக்திஸாரர் தன்மனத்திலுள்ள பக்தியே வெளிவந்த கடுபொன்றார். முவுலகங்களையும் தனது திருமேனியாசுவுடையமுராரியின் விஷயமுமான ப்ரபந்தத்தைத் தமிழ்பாஷையாற் செய்தருளிப் பெரிய தம்பாமகிமையுடன் ப்ரகாசிக்கின்றவராய் அக்காஞ்சீரகரத்தில் எழுநூறு வருஷங்களைக் கழித்தனர். பின்பு அந்த பக்திஸாரர் நின்றும், சயனித்தும், உட்கார்ந்துகொண்டும் ஸேவை ஸாதிக்கின்ற லக்ஷ்மீபதியைப் பக்தியுடன் தன்மனத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு சோழநேசத்தில் ப்ரவேசித்துக் காவேரியின் கரைக்கு அலங்காரமாய்விளங்குகின்ற திருக்குடந்தைக்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஆதிசேஷன்மீது சயனித்திருக்கின்றவரும் த்ரிலோகங்களையும் ரக்ஷிப்பதில் வல்லவருமான ஆராவமுதனென்ற திருநாமத்தையுடைய எம்பெருமானை ஸேவித்து அப்பெருமானைப் பார்த்து ஹேப்ராபு! ஆதிசேஷனதுமெல்லிப சரீரத்தில் சயனித்துக்கொண்டு எதற்காக நித்திரைசெய்கின்றீர்? முவுலகங்களையும் வயிற்றினின்றும் வெளியிட்டதாலுண்டான சிரமத்தினாலே? சத்துருக்களைக் கொன்றதாலுண்டான வருத்தத்தினாலே? கடல்கடைந்ததாலுண்டான சிரமத்தினாலே? அல்லது பூமியை உத்தாரணஞ்செய்ததாலுண்டான ஆபாசத்தினாலே? அல்லது மூன்றுலகங்களையும் அளந்ததாலுண்டான சிரமத்தினாலே? அல்லது தண்டகவனத்திற் சஞ்சரித்ததாலுண்டான சிரமத்தினாலே? தெரியவில்லை. ஜகத்ப்ராபுவே! இதின் காரணத்தை சேஷசயனத்தினின் றெழுந்து சந்தோஷத்துடன் எங்கட்குச் சொல்லவேண்டும் என்று ப்ரார்த்தித்தனர். இவ்விதம் ப்ரார்த்திக்கின்ற பக்திஸாரரைப்பக்தவத்ஸ்வரான ஸர்வேசுவரன் சயனத்தினின்றும் தனது தலையைத்துக்கிக் கடாக்ஷித்துக் கருணையுடன் அவருக்கு விச்வரூபஸேவை ஸாதித்தனர்.